

dyrelse i Udsalg. Denne Enighed er kommet til Veje, og ved Hjælp af denne kan Lovforslaget nu forhaabentlig føres gennem dette Ting. Og jeg vilde meget ønske, at det andet Ting maa kunne acceptere de her stillede Ændringsforslag, da de ikke i særlig stærk Grad griber ind i den Affattelse, hvori det vedtog Lovforslaget i September Maaned i Fjor. Jeg anbefaler vedvarende Ændringsforslagene, saaledes som de foreligger dels fra Flertallet, dels fra Udvalget, til det høje Tings Velvillie.

Wulff: Naar den ærede Ordfører (Koføed) saa stærkt pointerede, at det er det andet Ting, som staar paa det Standpunkt med Hensyn til § 5, som man her ønsker at forandre, vil jeg sige, at det andet Ting jo neppe dér har gjort noget ud af sit eget Indvortes, men har handlet efter Anmodning fra Erhvervsorganisationerne. Det er altsaa dem, der egentlig er den anden Part, og hvad denne angaar, staar Sagen saadan, som jeg for en Gangs Skyld vil udtrykke paa Latin. Der er noget, der hedder *beati possidentes*, det betyder paa Dansk omtrent: Vi har det jo allesammen godt, sagde Katten, den sad paa Flæsket. Det, som Erhvervsorganisationerne sidder paa, er en bestaaende Lov, og hvis det her foreslaaede Lovforslag ikke bliver vedtaget, saa har man den Lov, som man sidder paa, og derfor kan man trøste sig, selv om man faar den Trusel, som syntes at ligge i den ærede Ordførers Udtalelser: at man ikke gaar ind paa Lovforslaget, hvis det kommer tilbage fra Landstinget i ændret Skikkelse. Jeg tror derfor ikke, man skal mene, at den Trusel vil virke saa overmaade stærkt. Men jeg formoder, at Erhvervsorganisationerne vil foretrække at faa de Forbedringer ind i Loven, som de har ønsket, fremfor at faa en ny Udgave af Loven, som savner disse Forbedringer.

Ordføreren (Koføed): Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), at jeg har ikke gjort mig nogen Illusioner om, at de Bemærkninger, jeg før fremsatte, skulde være særlig stærkt virkende overfor Erhvervsorganisationerne eller overfor det andet høje Ting. Men jeg mener at kunne gaa ud fra, at baade Erhvervsorganisationerne og det andet Ting betragter Lovforslaget som indeholdende væsentlige Forbedringer paa en Række Punkter i Forhold til den Lov, som i Øjeblikket er gældende, Loven af 8. Juni 1912. Den Paragraf, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, findes jo

ikke i den nugældende Lov, saa en særlig Kontrol med Hensyn til disse Salg til nedsat Pris kan det ærede Medlem ikke opnaa ved at udskyde en Revision af den nugældende Lov. Der vil, hvad enten det Lovforslag, som her eventuelt bliver vedtaget ved 2den Behandling i Dag, bliver til Lov, eller der ingen Lov kommer ud af de to Tings Behandling af det foreliggende Lovforslag, alligevel ikke være kontrollerende Bestemmelser paa dette Omraade. Derfor tror jeg, der er nogen Sangbund baade i Erhvervsorganisationerne og i det andet Ting for den Betragtning, at Lovforslaget med de Ændringer, som er indførte dels af den højtærede Minister ved Forelæggelsen i forrige Samling, dels af det andet Ting, og dels af dette Ting, naar de foreliggende Ændringer vedtages, alt i alt betegner en betydelig Forbedring i Forhold til de nugældende Lovbestemmelser. Og derfor haaber jeg ogsaa, at Lovforslaget maa kunne gaa igennem det andet Ting væsentligst i den Affattelse, som vi antagelig giver det her i Folketinget.

Birch: I Anledning af, hvad der her er fremført, vil jeg sige, at Aarsagen til, at det Parti, jeg tilhører, er gaaet med til Ændringsforslaget under Nr. 2, er den, at dette har været nødvendigt, naar man skulde samle hele Udvalget eller et Flertal i dette om de Ændringsforslag, der nu foreligger. Men jeg erkender, at det tillige forekommer mig, at Paragraffen, saaledes som den findes i det forelagte Lovforslag, skyder over Maalet og rammer udenfor sin Hensigt til stor Gene for en Række handlende, der afskaeres fra noget saa legitimt som det at oplyse Publikum om, at en Vare, fordi den er beskadiget, eller af andre berettigede Grunde, bliver solgt til en billigere Pris end tidligere. Noget lignende vil jeg sige om Ændringsforslaget til § 14. Ogsaa her har Hensynet til at naa til Enighed været det afgørende. Men jeg erkender i Betragtning af de grelle Eksempler, der har været fremdragne her i Tinget, at det er paa sin Plads at sætte en Begrænsning for de Tilfælde, i hvilke de paatrykte Priser ubetinget skal overholdes.

Endelig retter jeg en Tak baade til den højtærede Minister og til Udvalget for den Imødekommen, man har vist overfor de Ønsker, jeg som Ordfører for Venstre fremsatte ved Sagens første Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.